

Czwartek, 27 kwietnia 2017 r.

P8_TA(2017)0195

Zarządzanie flotami rybackimi w regionach najbardziej oddalonych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie zarządzania flotami rybackimi w regionach najbardziej oddalonych (2016/2016(INI))

(2018/C 298/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w którym uznano szczególny status regionów najbardziej oddalonych i przewidziano przyjęcie „specyficznych środków” pozwalających na pełne wdrożenie Traktatów oraz wspólnej polityki,
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych od C-132/14 do C-136/14 w sprawie wykładni art. 349 TFUE, w którym podkreślono, iż art. 349 dopuszcza stosowanie odstępstw nie tylko od Traktatów, ale również od prawa wtórnego,
- uwzględniając art. 174 i następne TFUE, ustanawiające jako cel spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną i definiujące strukturalne instrumenty finansowe służące osiągnięciu tego celu,
- uwzględniając art. 43 TFUE,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, w szczególności art. 8, 11, 13, 41, a zwłaszcza art. 70–73,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 1388/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. uznające niektóre kategorie pomocy udzielanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 TFUE,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1046/2014 z dnia 28 lipca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w odniesieniu do kryteriów obliczania dodatkowych kosztów ponoszonych przez podmioty zajmujące się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/531 z dnia 24 listopada 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 poprzez określenie kosztów kwalifikujących się do wsparcia z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w celu poprawy higieny, zdrowia, bezpieczeństwa i warunków pracy rybaków, ochrony i odbudowy morskiej różnorodności biologicznej i ekosystemów morskich, łagodzenia skutków zmiany klimatu i poprawy efektywności energetycznej statków rybackich,
- uwzględniając komunikaty Komisji Europejskiej w sprawie regionów najbardziej oddalonych, w szczególności komunikat z dnia 20 czerwca 2012 r. zatytułowany „Najbardziej oddalone regiony Unii Europejskiej: w kierunku partnerstwa na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2012)0287),
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie regionów najbardziej oddalonych, w szczególności rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie optymalnego rozwijania potencjału regionów najbardziej oddalonych poprzez tworzenie synergii między funduszami strukturalnymi i innymi programami Unii Europejskiej⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0133.

Czwartek, 27 kwietnia 2017 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1385/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009, (UE) nr 1379/2013 i (UE) nr 1380/2013 w związku ze zmianą statusu Majotty względem Unii Europejskiej,
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2015/238 z dnia 10 lutego 2015 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską a Republiką Szeszeli w sprawie dostępu statków rybackich pływających pod banderą Szeszeli do wód i morskich zasobów biologicznych Majotty, podlegających jurysdykcji Unii Europejskiej,
- uwzględniając pierwsze sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2010 r. dotyczące skutków reformy POSEI z 2006 r. (COM(2010)0501),
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 2 lutego 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie innowacji i dywersyfikacji łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w regionach zależnych od rybołówstwa ⁽²⁾ oraz w sprawie wspólnych reguł stosowania zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa, w tym umów w sprawie połowów ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie specyficznej sytuacji wysp ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego oraz reformy wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 21 października 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 639/2004 w sprawie zarządzania flotami rybackimi zarejestrowanymi w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty ⁽⁶⁾, w której zaproponowano przedłużenie ważności odstępstwa mającego zastosowanie do regionów najbardziej oddalonych o trzy lata, tj. do 2011 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1207/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 639/2004 w sprawie zarządzania flotami rybackimi zarejestrowanymi w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, w którym zatwierdzono odstępstwo mające zastosowanie do regionów najbardziej oddalonych o trzy lata do 2011 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 791/2007 z dnia 21 maja 2007 r. wprowadzające system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich oraz Gujany Francuskiej i Reunion, w szczególności jego art. 8, który stanowi, że „do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat stosowania wyrównania [...], do którego, jeżeli zachodzi taka potrzeba, dołącza wnioski legislacyjne”,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 639/2004 z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie zarządzania flotami rybackimi zarejestrowanymi w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0015.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0109.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0110.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0049.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 167.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 15 E z 21.1.2010, s. 135.

Czwartek, 27 kwietnia 2017 r.

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 10 listopada 2016 r. zatytułowany „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”(JOIN(2016)0049),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 11/2015 z dnia 20 października 2015 r. zatytułowane „Czy Komisja dobrze zarządza umowami o partnerstwie w sprawie połowów?”,
- uwzględniając plany działania regionów najbardziej oddalonych na potrzeby programowania funduszy europejskich w latach 2014–2020,
- uwzględniając cały wspólny wkład oraz wszystkie dokumenty techniczne i polityczne przyjęte podczas konferencji prezydentów najbardziej oddalonych regionów Unii Europejskiej, to jest deklarację końcową przyjętą podczas 21. Konferencji Prezydentów najbardziej oddalonych regionów Unii Europejskiej, która miała miejsce w dniach 22–23 września 2016 r.,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Budżetowej oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A8-0138/2017),
- A. mając na uwadze położenie geograficzne regionów najbardziej oddalonych na Karaibach, Oceanie Indyjskim i Oceanie Atlantyckim, co oznacza, że terytoria Unii Europejskiej są położone w różnych basenach morskich i na różnych kontynentach, a regiony najbardziej oddalone sąsiadują z różnymi państwami trzecimi;
- B. mając na uwadze, że w ostatnich latach zwiększyła się presja połowowa w wyłącznych strefach ekonomicznych niektórych regionów najbardziej oddalonych, między 100 a 200 milą, a połowy te są prowadzone głównie przez floty nienależące do poszczególnych regionów najbardziej oddalonych;
- C. mając na uwadze, że UE musi podjąć zobowiązania związane z morskim aspektem regionów najbardziej oddalonych oraz że ich wyłączne strefy ekonomiczne (w.s.e.) stanowią znaczny odsetek ogółu wyłącznych stref ekonomicznych UE;
- D. mając na uwadze, że sektory rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych należy postrzegać w kontekście specyficznej sytuacji strukturalnej, społecznej i gospodarczej (art. 349 TFUE), która wymaga specjalnego i dostosowanego uwzględnienia wspólnych europejskich strategii politycznych;
- E. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa ma swoje mocne strony i znaczny potencjał rozwoju;
- F. mając na uwadze charakterystyczne dla wód Antyli zanieczyszczenie chlordekonem, które ma znaczący wpływ na dopuszczone strefy połowowe, oraz mając na uwadze występowanie gatunków inwazyjnych;
- G. przypomina, że odległe położenie regionów najbardziej oddalonych uznano i uwzględniono jako ogólną zasadę w prawie UE, co uzasadnia i umożliwia ustanowienie systemu rekompensat dodatkowych kosztów związanych z produktami rybołówstwa i akwakultury z tych regionów;
- H. mając na uwadze, że wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb) oraz Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR), stworzone z myślą o problemach i wyzwaniach Europy kontynentalnej, pozwalają co prawda przyjąć odmienne podejście w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych, ale w ograniczonym zakresie odpowiadają specyfice rybołówstwa w tych regionach;
- I. mając na uwadze, że regiony najbardziej oddalone uważają, że nie są równo traktowane w ramach WPRyb i że są „podwójnie karane” (brak dostępu do wcześniejszej pomocy na odnowienie floty i obecny zakaz udzielania pomocy na odnowienie floty);
- J. mając na uwadze, że ważne sektory floty rybackiej w regionach najbardziej oddalonych nie były do niedawna uregulowane i wymienione w rejestrze floty rybackiej, wobec czego nie miały dostępu do Funduszu Rybackiego na modernizację;
- K. mając na uwadze, że jednym z celów WPRyb jest promowanie rybołówstwa przybrzeżnego z uwzględnieniem kwestii społeczno-gospodarczych;

Czwartek, 27 kwietnia 2017 r.

- L. mając na uwadze, że zasady dostępu do zasobów powinny w uprzywilejowany sposób traktować floty lokalne i bardziej selektywne narzędzia połowowe, które mniej niszczą zasoby;
- M. mając na uwadze, że podobnie jak zasada dobrego gospodarowania, WPRyb dąży do zapewnienia spójności między wymiarem wewnętrznym i zewnętrznym;
- N. mając na uwadze, że znaczna ilość nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (połowy NNN) odbywa się w niektórych wyłącznych strefach ekonomicznych niektórych regionów najbardziej oddalonych⁽¹⁾ i w basenach morskich otaczających inne regiony;
- O. mając na uwadze, że w regionach najbardziej oddalonych odnotowuje się najwyższe poziomy bezrobocia w UE, sięgające w niektórych z tych regionów nawet 60 % osób młodych;
- P. mając na uwadze, że EFMR obejmuje wsparciem na określonych warunkach między innymi organizacje producentów, silniki i rozwój lokalny kierowany przez społeczność;
- Q. mając na uwadze, że do wsparcia z EFMR nie kwalifikują się: operacje, które zwiększają zdolność połowową statku, urządzenia, które zwiększają zdolność statków do lokalizacji ryb oraz budowa nowych statków rybackich lub przywóz statków rybackich;
- R. mając na uwadze, że z EFMR można jednak przyznać pomoc finansową dla statków, tak aby zwiększyć efektywność energetyczną, bezpieczeństwo, higienę na pokładzie i jakość produktów rybołówstwa oraz poprawić warunki pracy;
- S. mając na uwadze, że w ramach EFMR wsparcie uzyskują innowacyjne projekty, takie jak systemy zarządzania i systemy organizacji;

Przepisy dotyczące specyfiki i warunków geograficznych regionów najbardziej oddalonych

1. uważa, że zrównoważone, oparte na tradycyjnych technikach połowy stanowią podstawę dobrobytu społeczności przybrzeżnych i przyczyniają się do bezpieczeństwa żywnościowego w regionach najbardziej oddalonych; zwraca w związku z tym uwagę na konieczność włączenia lokalnego rybołówstwa w osiąganie celu bezpieczeństwa żywnościowego ludności lokalnej, ponieważ obecnie bezpieczeństwo żywnościowe w regionach najbardziej oddalonych w zbyt wielkim stopniu zależy od przywozu;
2. przypomina, że WPRyb oraz EFMR, stworzone z myślą o problemach i wyzwaniach Europy kontynentalnej, w ograniczonym zakresie odpowiadają specyfice rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych i nie mogą być jednolicie stosowane do wyzwań i specyfiki rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych, a także muszą być w pewnym stopniu elastyczne i pragmatycznie stosowane lub podlegać odstępstwom; wzywa zatem do opracowania strategii dla każdego regionalnego basenu morskiego dostosowanej do specyficznej sytuacji w każdym z regionów najbardziej oddalonych;
3. podkreśla obecność w regionach najbardziej oddalonych dużej różnorodności małych społeczności, które są w dużym stopniu uzależnione od tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i dla których rybołówstwo stanowi często jedyny środek utrzymania;
4. przypomina, że biologiczne zasoby morskie otaczające regiony najbardziej oddalone powinny podlegać specjalnej ochronie oraz że należy zwrócić szczególną uwagę na rybołówstwo; podkreśla w związku z tym, że uprawnione do prowadzenia połowów powinny być jedynie statki rybackie zarejestrowane w portach w regionach najbardziej oddalonych;
5. zauważa, że dno morskie w regionach najbardziej oddalonych to prawdziwe żywe laboratorium różnorodności biologicznej; podkreśla znaczenie badań naukowych i gromadzenia danych w celu zwiększenia wiedzy o oceanach; podkreśla, że regiony najbardziej oddalone mogą pełnić w swoich środowiskach rolę prawdziwych portali naukowych oraz wzywa odpowiednie państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia wsparcia na stosowne projekty badań naukowych;

⁽¹⁾ „Badanie dla komisji PECH – zarządzanie flotą rybacką w regionach najbardziej oddalonych”, Dykcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny B (IP/B/PECH/IC/2016_100); francuski program operacyjny w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR).

Czwartek, 27 kwietnia 2017 r.

6. podkreśla konieczność zachowania równowagi między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów przy poszanowaniu zasady ostrożności i uwzględnieniu realiów społeczno-gospodarczych; nie może to jednak uzasadniać zaprzestania inwestycji związanych ze zbieraniem danych i poprawą stanu wiedzy naukowej na temat ekosystemów morskich; zwraca się o dokonanie przeglądu rozdziału kwot dla niektórych gatunków (na przykład kwot dla tuńczyka na Azorach), a także o wprowadzenie dodatkowych uprawnień do połowów w przypadku innych gatunków (na przykład kolenia luzytańskiego) w oparciu o badania naukowe oraz przy wykorzystaniu zwiększonych zdolności technicznych i materiałowych do oceny ekosystemów;
7. zwraca uwagę, że w niektórych regionach najbardziej oddalonych floty rybackie nie przekraczają limitów zdolności połowowej wyznaczonych w WPRyb, zwłaszcza z powodu braku dostępu do finansowania;
8. zauważa, że – zważywszy na specyficzne trudności klimatyczne w regionach najbardziej oddalonych – rybacy z tych regionów borykają się z problemem przedwczesnego starzenia się statków, co stwarza problemy dla ich bezpieczeństwa i skuteczności oraz zmniejsza atrakcyjność warunków pracy w stosunku do warunkach panujących na nowoczesnych statkach;
9. podkreśla, że w sprawozdaniu z 2016 r. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF)⁽¹⁾ nie mógł ocenić równowagi między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów w przypadku wszystkich flot prowadzących działalność w regionach najbardziej oddalonych z powodu braku dostatecznych danych biologicznych; zwraca się o przydział większych dotacji – w ramach EFMR i innych źródeł – na nabycie środków technicznych służących do oceny ekosystemów przez instytuty naukowe i wyższe uczelnie; uważa w związku z tym za niezwykle istotne, aby gromadzić i udostępniać wiarygodne dane na temat stanu zasobów i stosowanych praktyk w tych wyłącznych strefach ekonomicznych regionów zamorskich;
10. podkreśla, że floty rybołówstwa przybrzeżnego w regionach najbardziej oddalonych są zasadniczo przestarzałe, co powoduje problemy w zakresie bezpieczeństwa na pokładzie;
11. ubolewa, że Komisja nie opublikowała sprawozdania w sprawie wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 639/2004 w terminie do dnia 30 czerwca 2012 r.; domaga się udzielenia przez Komisję dalszych informacji o tym, dlaczego podjęła decyzję o niepublikowaniu sprawozdania;
12. ubolewa z powodu opóźnionego przyjęcia EFMR i w konsekwencji opóźnionego zatwierdzenia programów operacyjnych EFMR, co przełożyło się na opóźnienia we wdrażaniu przepisów dotyczących wsparcia z EFMR, a to z kolei pociągnęło za sobą poważne trudności finansowe w niektórych przedsiębiorstwach w regionach najbardziej oddalonych;
13. z zadowoleniem przyjmuje specjalne przepisy dotyczące regionów najbardziej oddalonych w EFMR, takie jak rekompensaty z tytułu dodatkowych kosztów (pokrywanych w 100 % z EFMR), które są większe niż w poprzednim okresie programowania, oraz zwiększenie o 35 % intensywności pomocy publicznej na inne działania w regionach najbardziej oddalonych;
14. dostrzega trudność, a nawet brak dostępu do kredytowania lub ubezpieczenia statków dla niektórych rybaków w regionach najbardziej oddalonych, co stwarza problemy w zakresie bezpieczeństwa i powoduje powiązane ograniczenia ekonomiczne dla tych rybaków;
15. przypomina, że w regionach najbardziej oddalonych zdecydowaną większość zarejestrowanych statków stanowią małe statki rybackie; podkreśla, że w niektórych regionach najbardziej oddalonych małe statki liczą sobie średnio co najmniej 40 lat, co wiąże się z realnymi problemami w zakresie bezpieczeństwa;
16. podkreśla efekt mnożnikowy kredytów udzielanych przez Europejski Bank Inwestycyjny i unijne fundusze, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych;

Lepsze wykorzystanie możliwości dostępnych na mocy art. 349 Traktatu i WPRyb

17. uważa, że oddzielny komitet doradczy ds. regionów najbardziej oddalonych, jak przewidziano w WPRyb, stanowi odpowiednią platformę podstawowej wymiany wiedzy i doświadczenia, dlatego ubolewa, że komitet ten nie został jeszcze utworzony;
18. domaga się pełnego zastosowania art. 349 TFUE w strategiach politycznych, przepisach, funduszach i programach Unii Europejskiej dotyczących unijnej polityki rybołówstwa, a w szczególności w EFMR, tak aby sprostać konkretnym trudnościom, z którymi borykają się regiony najbardziej oddalone;

⁽¹⁾ Sprawozdania STECF – Ocena dotycząca wskaźników równowagi dla kluczowych segmentów floty oraz przegląd sprawozdań krajowych państw członkowskich w sprawie ich starań podjętych w celu uzyskania równowagi pomiędzy zdolnością połowową floty a uprawnieniami do połowów (STECF-16-18)

Czwartek, 27 kwietnia 2017 r.

19. uważa, że rozwój lokalny kierowany przez społeczność stanowi obiecujące podejście oraz że odpowiednie państwa członkowskie powinny jak najlepiej wykorzystać możliwości oferowane przez EFMR, aby wspierać tego rodzaju rozwój lokalny w regionach najbardziej oddalonych;
20. podkreśla znaczenie tworzenia rybackich lokalnych grup działania, które stanowią uznany istotny instrument zapewniający wsparcie i umożliwiający dywersyfikację działalności w sektorze rybołówstwa;
21. apeluje do Komisji o ułatwienie dostosowanego podejścia całościowego przy przedstawianiu wniosków dotyczących aktów ustawodawczych w sprawie kosztów inwestycji związanych z higieną, zdrowiem i bezpieczeństwem oraz inwestycji związanych z warunkami pracy;
22. apeluje do Komisji o uwzględnianie wpływu warunków klimatycznych i geograficznych oraz zjawiska grabieży zasobów przy przedstawianiu wniosków dotyczących aktów ustawodawczych w sprawie kryteriów obliczania dodatkowych kosztów wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w regionach najbardziej oddalonych;
23. ubolewa z powodu znacznego poziomu połowów NNN w wyłącznych strefach ekonomicznych niektórych regionów najbardziej oddalonych, które przypisuje się zarówno statkom lokalnym, jak i obcym, oraz w otaczających basenach morskich w innych przypadkach; zwraca uwagę, że w przypadku statków lokalnych takie praktyki są związane również z problemami z lokalnymi dostawami żywności; wzywa krajowe organy do podjęcia bardziej zdecydowanej walki z połowami NNN;
24. zachęca w związku z tym do podejmowania środków czynnych (na przykład kontroli) i biernych, takich jak negocjacje z państwami sąsiadującymi z regionami najbardziej oddalonymi, z którymi nie zawarto jeszcze umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów;
25. wzywa wszystkie zainteresowane podmioty do przyspieszenia wdrożenia EFMR i wykorzystania oferowanych przez ten fundusz możliwości znacznych inwestycji w modernizację floty – zwiększenie bezpieczeństwa, higieny na pokładzie, efektywności energetycznej i jakości produktów rybołówstwa, poprawę warunków pracy i dostosowanie narzędzi połowowych, a także portów rybackich, miejsc wyładunku i akwakultury, aby stworzyć nowe możliwości zbytu; wzywa poza tym do stosowania systemu rekompensat z tytułu dodatkowych kosztów, aby zwiększyć rentowność sektora;
26. wzywa do uwzględniania w większym stopniu interesów regionów najbardziej oddalonych podczas zawierania umów połowowych z państwami trzecimi, w szczególności przez wprowadzanie obowiązku wyładunku w regionach najbardziej oddalonych lub zatrudniania na statkach osób pochodzących z tych regionów;
27. podkreśla konieczność przeprowadzania ocen skutków dla regionów najbardziej oddalonych w każdym przypadku, gdy dotyczą ich umowy połowowe zawierane między UE a państwami trzecimi, zgodnie z postanowieniami art. 349 TFUE;
28. zwraca uwagę na ewentualną konieczność restrukturyzacji sektora rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych w celu zapewnienia zrównoważonego zarządzania zasobami rybnymi i uważa, że w razie potrzeby należy rozważyć ograniczenie liczby statków;
29. uważa, że w przypadku gdy zachodzi konieczność zmniejszenia zdolności połowowej na podstawie art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, preferencję należy przyznać utrzymaniu statków według kryteriów określonych w art. 17 przedmiotowego rozporządzenia;
30. zwraca się do państw członkowskich, aby podczas wdrażania przepisu WPRyb dotyczącego przyznawania uprawnień do połowów uwzględnić w szczególności rybołówstwo tradycyjne i tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne w regionach najbardziej oddalonych, które wnoszą wkład w lokalną gospodarkę i charakteryzują się słabym oddziaływaniem na środowisko;
31. wzywa państwa członkowskie posiadające regiony najbardziej oddalone do podjęcia odpowiednich środków i dalszego stosowania specjalnych programów pomocy, np. specjalnych modeli opodatkowania;
32. uważa, że należy usprawnić zarówno gromadzenie danych dotyczących zasobów, jak i ocenę oddziaływania rybołówstwa łodziowego w regionach najbardziej oddalonych, aby wzmocnić naukowe podstawy uprawnień do połowów w regionach najbardziej oddalonych;
33. zwraca uwagę na zależność regionów najbardziej oddalonych od zasobów rybnych w ich wyłącznych strefach ekonomicznych, które pod względem biologicznym odznaczają się wysokim stopniem delikatności; uważa, zwłaszcza w tym kontekście, że dane dotyczące zasobów rybnych w regionach najbardziej oddalonych muszą być traktowane jako priorytet w zakresie gromadzenia danych;

Czwartek, 27 kwietnia 2017 r.

34. podkreśla, że w związku z tym, iż akwakultura mogłaby stworzyć nowe możliwości produkcji i wysokiej jakości produkty, należy bardziej wykorzystać jej potencjał w regionach najbardziej oddalonych, przy silnym wsparciu ze strony Unii Europejskiej, zważywszy na bardzo dużą konkurencję w regionie, a także wzywa Komisję, by zachęcała do opracowywania projektów rozwoju akwakultury i wspierała je;

35. wzywa państwa członkowskie i regiony najbardziej oddalone do jak najlepszego wykorzystania zasady de minimis i zasady wyłączenia grupowego przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1388/2014;

36. wzywa państwa członkowskie do propagowania lepszego wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz do nacisku na synergii między różnymi funduszami w regionach najbardziej oddalonych, aby zwiększyć możliwości ekonomiczne dla wszystkich podmiotów niebieskiej gospodarki; zachęca w szczególności do inwestowania w projekty służące przywróceniu wartości zawodów związanych z rybołówstwem, w projekty sprzyjające zwiększeniu atrakcyjności tego sektora dla ludzi młodych, wprowadzaniu technik połowów selektywnych oraz rozwojowi podsektorów;

37. opowiada się za stworzeniem w ramach programu „Horyzont 2020” programów badawczo-rozwojowych dla sektora rybołówstwa, które powinny uwzględniać różne podmioty gospodarcze i społeczne, przyczyniając się tym samym do rozwoju nowych technik i metod połowowych sprzyjających konkurencyjności sektora oraz zwiększając swój potencjał w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy wśród miejscowej ludności;

38. opowiada się za tym, aby w przyszłej WPRyB w pełni uwzględniono specyfikę regionów najbardziej oddalonych i umożliwiono im uwolnienie ogromnego potencjału gospodarczego, społecznego i środowiskowego wynikającego ze zrównoważonego i racjonalnego rozwoju sektora rybołówstwa w tych regionach; podkreśla w tym kontekście konieczność ponownego rozważenia podstawy segmentacji floty w celu zapewnienia obiektywnej oceny równowagi między uprawnieniami do połowów a „zdolnością połowową” floty łodziowego tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego regionów najbardziej oddalonych stosującej wysoce selektywne narzędzia połowowe, wspierając poprawę parametrów technicznych jednostek floty o niepewnej mocy napędowej lub stateczności, które mogą negatywnie wpływać na bezpieczeństwo załogi w niekorzystnych warunkach pogodowych, zgodnie z obiektywnymi naukowymi kryteriami budowy statków, bez zwiększania niezrównoważonej działalności połowowej;

39. mając na uwadze wyjątkowy potencjał regionów najbardziej oddalonych, jest istotne, by zachęcać do inwestycji i promować dywersyfikację działalności i innowacje w sektorze rybołówstwa z myślą o wzmocnieniu rozwoju gospodarczego;

40. wzywa Komisję, aby – w celu umożliwienia przetrwania sektora rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych i zgodnie z zasadami zróżnicowanego traktowania małych wysp i terytoriów wspomnianych w 14. celu zrównoważonego rozwoju – wprowadziła środki wsparcia oparte na art. 349 TFUE, by zapewnić finansowanie (na szczeblu unijnym lub krajowym) statków rybackich uprawiających tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, które wyładowują całe połowy w portach regionów najbardziej oddalonych i przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju lokalnego, tak aby zwiększyć bezpieczeństwo ludzi, dostosować statki do europejskich norm sanitarnych, zwalczać połowy NNN i osiągnąć większą efektywność środowiskową; zauważa, że odnowa floty rybackiej musi pozostać w granicach dopuszczalnych pułapów zdolności połowowych, musi ograniczać się do zastąpienia starego statku nowym, a także musi umożliwiać zrównoważone rybołówstwo i osiągnięcie celu maksymalnego podtrzymywalnego połowu;

41. proponuje zwiększenie intensywności pomocy na wymianę silników w regionach najbardziej oddalonych, gdzie warunki klimatyczne i zmiana klimatu mają naukowo udowodnione zdecydowanie negatywny wpływ na floty;

42. zwraca się do Komisji, aby przeanalizowała możliwość jak najszybszego stworzenia instrumentu finansowego, który będzie specjalnie przeznaczony do wspierania rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych, na wzór Programu szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI) w odniesieniu do rolnictwa, i umożliwi rzeczywiste wykorzystanie potencjału rybołówstwa w tych regionach; uważa, że należy rozważyć możliwość połączenia w tym specjalnym instrumentie w szczególności postanowień art. 8 (Pomoc państwa), art. 13 ust. 5 (Zasoby budżetowe w ramach zarządzania dzielonego), art. 70 (System wyrównania kosztów), art. 71 (Obliczanie rekompensaty), art. 72 (Odszkodowanie) oraz art. 73 (Pomoc państwa na realizację planów rekompensat) istniejącego EFMR;

43. proponuje zwiększyć potencjał niektórych segmentów floty w regionach najbardziej oddalonych w sytuacji, gdy zostanie naukowo udowodnione, że można zwiększyć poziomy eksploatacji niektórych zasobów rybnych i nie podważa to osiągania celów dotyczących zrównoważonego rybołówstwa;

Czwartek, 27 kwietnia 2017 r.

44. odnotowuje, że renowacja i modernizacja floty tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w regionach najbardziej oddalonych, stosującej wysoce selektywne narzędzia połowowe, może zwiększyć bezpieczeństwo załogi w niekorzystnych warunkach pogodowych, pod warunkiem że będą one prowadzone zgodnie z obiektywnymi naukowymi kryteriami budowy statków, nieskutkującymi naruszeniem równowagi między uprawnieniami do połowów a zdolnością połowową;

45. zaleca stworzenie lepszych zachęt w ramach przyszłego EFMR w celu zachęcenia młodych ludzi do pracy w gospodarce morskiej, szczególnie dzięki szkoleniom zawodowym oraz środkom promocji zwiększającym dochody, bezpieczeństwo pracy i poprawiającym ogólną organizację zrównoważonej gospodarki morskiej w regionach najbardziej oddalonych;

o

o o

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
